

M E R K U R I U S Z

9/ 2017 (rocz. XII)

Św. Andrzej i andrzejki

Andrzej Apostoł, (zm. ok. 62 – 70) – jeden z dwunastu apostołów, według świadectwa Ewangelii Pierwszy Powołany spośród apostołów, rodzony brat św. Piotra, męczennik, święty Kościoła katolickiego i prawosławnego. Święty ten wymieniany jest w Modlitwie Eucharystycznej (Communicantes) Kanonu rzymskiego.

Andrzej pochodził z żydowskiej rodziny rybackiej z Betsaidy nad Jeziorem Galilejskim (Jezioro Tyberiadzkie; również Genezaret), ale mieszkał w Kafarnaum razem z bratem (św. Piotrem) i jego teściową. Początkowo był uczniem Jana Chrzciciela. Pod jego wpływem poszedł za Jezusem Chrystusem, gdy ten przyjmował chrzest w Jordanie. Andrzej przystąpił do Chrystusa wraz ze swoim bratem. Po śmierci Jezusa na krzyżu, jego zmartwychwstaniu i zesłaniu Ducha Świętego na apostołów, Andrzej jako pierwszy głosił Ewangelię w Bizancjum (uważa się, że był pierwszym biskupem konstantynopolitańskim), a następnie w miastach Azji Mniejszej, Tracji, Scytii, Grecji, Abchazji i na wybrzeżach Morza Czarnego. Za swe nauki apostoł Andrzej został skazany na śmierć męczeńską, którą poniósł w greckim Pátrai (obecnie Patras), według różnych źródeł, w 62, 65 lub 70 roku.

Rozpięto go na krzyżu mającym kształt litery X. Jest to pierwsza litera słowa „Chrystus” w języku greckim od Χριστός, 'Christos' (Pomazaniec). Krzyż został później nazwany krzyżem świętego Andrzeja.

Święty Andrzej jest patronem: narodów słowiańskich, państw i krain: Szkocja, Grecja, Rosja, Hiszpania, Niderlandy, Burgundia, Bitynia, Niemcy, Prusy, Szlezwik, Luksemburg, miast:

Neapol, Mantua, Pont, Agde, Baeza, Bordeaux, Brescia, Brugia, Hanower, Orange, Pesaro, Rawenna i Rochester.

Jest także patronem małżeństw, podróżujących, rybaków, rycerzy, woźni, rzeźników. Orędownik zakochanych, wspomaga w sprawach matrymonialnych i wyprasaniu potomstwa.

Chyba ten patronat miał wpływ na ludowe zwyczaje zwane andrzejkami.

Andrzejki – wieczór wróżb odprowadzanych w nocy z 29 na 30 listopada, w wigilię świętego Andrzeja. Pierwsza polska wzmianka literacka o nim pojawiła się w 1557 za sprawą Marcina Bielskiego.

Dzień ten przypada na koniec lub na początku roku liturgicznego. Andrzejki są specjalną okazją do zorganizowania ostatnich hucznych zabaw przed rozpoczynającym się adwentem.

W Szkocji obchodzony 30 listopada dzień świętego Andrzeja jest świętem narodowym.

Niegdyś wróżby andrzejkowe miały charakter wyłącznie matrymonialny i przeznaczone były tylko dla niezamężnych dziewcząt (męskim odpowiednikiem andrzejek były katarzynki). Początkowo andrzejki traktowano bardzo poważnie, a wróżby odprowadzono tylko indywidualnie, w odosobnieniu; w czasach późniejszych przybrały formę zbiorową, organizowaną w grupach rówieśniczych panien na wydaniu, zaś współcześnie przekształciły się w niezobowiązującą zabawę gromadzącą młodzież obojga płci.

Pochodzenie andrzejkowych wróżb matrymonialnych nie jest do końca znane – niektórzy autorzy wskazują na starożytną Grecję, podkreślając podobieństwo źródłosłowu imienia Andrzej (Andress) i

greckich słów aner, andros oznaczających męża, mężczyznę; inni odwołują się do kultu starogermańskiego boga Frejra, dawcy bogactw, bóstwa miłości i płodności.

Niektóre andrzejkowe wróżby i zabiegi magiczne

Indywidualne

Dziewczyny wysiewały w garnkach lub na skrawku pola ziarna lnu i konopi, które zagrabiano męskimi spodniami, w nadziei, że sprowadzi to do domu kandydata na męża (Kresy Wschodnie).

Jeśli dziewczyna pościła przez cały dzień i modliła się do świętego Andrzeja, to we śnie mógł ukazać się jej przyszły ukochany (powszechne).

Jeśli ucięta przez pannę w dniu świętego Andrzeja gałązka wiśni lub czereśni zakwitła w wigilię Bożego Narodzenia, dziewczyna mogła liczyć na rychłe pójście za mąż (powszechne).

Zbiorowe

Losowanie przedmiotów o symbolicznym znaczeniu np. listek oznaczał staropanieństwo, obrączka lub wstążka z czepka – bliski ślub, różaniec – stan zakonny.

Wylewanie wosku na zimną wodę (często przez ucho od klucza) i wróżenie z kształtu zastygłej masy lub rzucanego przez nią cienia sylwetki przyszłego wielbiciela, akcesoriów związanych z jego zawodem itp. (zob. też ceromancja).

Ustawianie od ściany do progu jeden za drugim butów zgromadzonych panien: ta której but pierwszy dotarł do progu miała jako pierwsza wyjść za mąż.

Strona, od której zaszczekał pies miała być tą, z której nadejdzie przyszły oblubieniec.

Dziewczyny dawały psu pieczone pierożki lub kulki z ciasta oznaczające wybranych chłopców i obserwowały, którą zje jako pierwszą.

Panny ustawiały się w koło i wpuszczały do środka gąsiora z zawiązanymi oczami; dziewczyna do której gąsior najpierw podszedł (albo skubnął) – jako pierwsza miała wyjść za mąż (wróżba znana na Kujawach i w Małopolsce).

Dziewczyny kładły na ławie placki posmarowane tłuszczem i sprowadzały psa; ta dziewczyna, której placek został najpierw zjedzony jako pierwsza miała wyjść za mąż (wróżba znana na Mazowszu).

Uczestnicy zabawy pisali imiona na dwóch kartkach: imiona dziewczyn na jednej, a chłopców na drugiej. Potem dziewczyna przekłująca z czystej strony kartkę z imionami chłopców tak, by ich nie widzieć. Dziewczyna miała potem wyjść za mąż za chłopca o imieniu, które przekłowała. Chłopcy natomiast przekłuwali kartkę z imionami dziewczyn. (wróżba nowoczesna, znana w całej Polsce).

Przysłowia i powiedzenia związane z tym imieniem

Gdy święty Andrzej ze śniegiem przybieży, sto dni śnieg na polu leży.

Kiedy na Andrzeja poleje, cały rok nie w porę rolę moczy, suszy.

Na świętego Andrzeja dziewczkom z wróżby nadzieja.

Na świętego Andrzeja trza kozucha dobrodzieja.

Święty Andrzej wróży szczęście i szybkie zamęście.

Śnieg na Andrzeja dla zboża zła nadzieja.

Jeżeli na świętego Andrzeja wiatr i mgła, to od Bożego Narodzenia będzie sroga zima.

Gdy w Andrzeja deszcz lub słota, w grudniu drogi bez błota.

Wg Wikipedii: Władysław Adamiec

11. listopad 1918 i Piłsudski

W tym roku obchodzimy 99. rocznicę powstania Rzeczypospolitej Polskiej. Jak wyglądały dni bezpośrednio dotyczące tych narodzin.

10 listopada 1918 Piłsudski przybył do Warszawy, gdzie na dworcu przywitali go m.in. członek Rady Regencyjnej, Zdzisław ks. Lubomirski oraz dowódca Komendy Naczelnej POW, Adam Koc. Rada przewidywała funkcję ministra spraw wojskowych dla Piłsudskiego w gabinecie Józefa Świeżyńskiego, pomimo iż dominowali w nim endecy. Sam zainteresowany nic o tym nie wiedział,

jednak gdy przybył do Warszawy, Świeżyński był już zdymisjonowany. W tym czasie powstawały lokalne ośrodki władzy polskiej na terenach wszystkich zaborów: lewicowy rząd ludowy Daszyńskiego w Lublinie (popierany przez POW), Polska Komisja Likwidacyjna w Krakowie (Wincenty Witos), Rada Narodowa na Śląsku Cieszyńskim, poznańska Naczelna Rada Ludowa (m. in. Wojciech Korfanty). Dzięki temu tworzyły się struktury polskiej państwowości. Piłsudski zagwarantował niemieckim żołnierzom bezpieczny powrót do objętej rewolucją ojczyzny. W ten sposób udało się zażegnać pierwsze niebezpieczeństwo dla przyszłej niepodległości. Wezwał żołnierzy niemieckich do posłuszeństwa wobec Soldatenratu i zagwarantował im bezpieczeństwo ze strony oddziałów polskich. Tego samego dnia manifestanci z PPS próbowali wręczyć Piłsudskiemu sztandar Pogotowia Bojowego PPS. Piłsudski sztandaru nie przyjął, co skomentował: nie mogę przyjąć znaku jednej partii, mam obowiązek działać w imieniu całego narodu. 11 listopada Rada Regencyjna przekazała Piłsudskiemu zwierzchnictwo i naczelne dowództwo nad podległym jej Wojskiem Polskim, a 12 listopada powierzyła misję utworzenia rządu narodowego. Piłsudski postanowił w związku z tym sprowadzić do Warszawy lubelski rząd Daszyńskiego, choć stwierdził, iż nie ma stronnictwa, czy partii, która by mogła powiedzieć, że własnymi siłami da radę wszystkim trudnościom. Z tego powodu uznał za konieczne włączenie w skład rządu przedstawicieli także innych stronnictw. Nie było to jednak łatwe, ponieważ Piłsudski kojarzony był przede wszystkim jako działacz lewicowy.

14 listopada Rada Regencyjna rozwiązała się, przekazując Józefowi Piłsudskiemu, jako Naczelnemu Dowódcy WP, całość posiadanej przez siebie władzy zwierzchniej w Królestwie Polskim i zobowiązując go jednocześnie do przekazania jej przyszłemu rządowi narodowemu. W ustanowionym tego dnia dekretem własnym Naczelnym Dowódcą zmienił nazwę państwa na Republika Polska. Dwa dni później Piłsudski notyfikował mocarstwom powstanie niepodległego państwa polskiego. Jako faktyczna głowa państwa na stanowisko Prezydenta Ministrów Piłsudski wyznaczył Ignacego Daszyńskiego. Wobec sprzeciwu stronnictw politycznych co do osoby premiera, Daszyński sformował rząd oraz podał się do dymisji, zaś na jego miejsce został desygnowany Jędrzej Moraczewski, jako

Rząd Jędrzeja Moraczewskiego 18 listopada 1918.
W pierwszym rządzie siedzą (od lewej):
Stanisław Thugutt, Jędrzej Moraczewski,
Józef Piłsudski, Leon Supiński, Leon Wasilewski

osoba, którą mogła zaakceptować endecja (niechętna Daszyńskiemu). Skład Rady Ministrów był zbliżony do rządu lubelskiego. Gabinet ten rozpoczął urzędowanie 18 listopada, a Piłsudski zajął w nim stanowisko ministra spraw wojskowych. Po przyjęciu, na podstawie własnego dekretu, 22 listopada, obowiązków Tymczasowego Naczelnika Państwa, Józef Piłsudski złożył dymisję ze stanowiska ministra. Dekret głosił, że Piłsudski jako tymczasowy Naczelnik Państwa obejmie najwyższą władzę Republiki Polskiej i będzie ją sprawował aż do czasu zwołania Sejmu Ustawodawczego.

Wg Wikipedii: *Władysław Adamiec*

28. października 1918 i Masaryk

Również Czeska Republika obchodzi 99. rocznicę powstania.

Masaryk był członkiem Reichsratu (austriackiego parlamentu) od 1891 do 1893 roku z ramienia Partii Młodych Czechów i ponownie w latach 1907–1914 z ramienia Partii Realistycznej. Dążył do utworzenia wielopartyjnej demokracji, optował za dopuszczeniem mniejszości narodowych do polityki. Nie opowiadał się jednak za czeską niezależnością od Austro -Węgier.

Gdy wybuchła I wojna światowa, zmuszony był do opuszczenia kraju, ponieważ groziło mu aresztowanie i oskarżenie o zdradę. Udał się do Genewy, potem do Włoch i Anglii, gdzie rozpoczął agitację na rzecz niepodległości Czechów. Został wykładowcą na King's College w Londynie,

zajmując się badaniami słowiańskimi i „problemami małych ludów”. W 1916 roku pojechał do Francji, aby przekonać tamtejszy rząd o konieczności dezintegracji monarchii austro-węgierskiej. Po rewolucji lutowej 1917 roku udał się do Rosji, gdzie pomagał w organizowaniu słowiańskich oddziałów oporu przeciwko Austriakom, nazywanych Legionem Czechosłowackim.

W 1918 roku odbył także podróż do USA, gdzie spotkał się z prezydentem Woodrowem Wilsonem. W USA agitował za niepodległością Czechosłowacji, w takich granicach aby jego kraj uznać za nację szczególną. 18 października 1918 roku Masaryk, stojąc na stopniach waszyngtońskiego Kapitolu, proklamował niepodległość Czechosłowacji. Po miesiącu wrócił do ojczyzny.

TGM wysiada z pociągu, w lewo córka Olga

Po upadku monarchii austro-węgierskiej w 1918 roku, alianci uznali Masaryka za głowę rządu czeskiego, a w 1920 roku został wybrany pierwszym prezydentem Czechosłowacji. Stosunek Masaryka do Polaków i Polski z biegiem czasu się zmienił. Twórca Czechosłowacji był przekonany, że odrodzona Rzeczpospolita jest anachronicznym przeżytkiem, że będzie klasycznym państwem sezonowym, rozdieranym przez konflikty narodowościowe i pozbawionym szansy na przetrwanie między Niemcami i Rosją. 28 grudnia 1918, w przededniu aneksji Zaolzia pisał do E. Beneša: „Polakom nie szkodziłoby, gdyby oberwali po pysku, przeciwnie byłoby to z pożytkiem, ochłodziłoby to niebezpiecznych szowinistów”.

Czechosłowacka delegacja w Paryżu planowała wtedy wytyczenie granicy z Polską w Bielsku Białej. To on nakazał armii czechosłowackiej zająć sporne terytorium nad Olzą. W 1920 nie zgodził się na przeprowadzenie tam plebiscytu, zabiegał o wytyczenie ostatecznej granicy przez arbitraż mocarstw do czego doszło 28 lipca 1920 r., w najmniej korzystnym momencie dla Polski. Czesi sięgnęli po Zaolzie głównie z potrzeby korzystania z linii kolejowej, będącej wtedy ważnym połączeniem między Czechami i Słowacją. Dla Polski Zaolzie było sprawą symboliczną i Polacy liczyli na rozwiązanie siłowe tej kwestii (co nastąpiło w 1938 r.), dla Czechów było sprawą strategiczną.

„Masaryk uważał za rzecz bezwzględnie pewną nie tylko zdobycie Warszawy przez armię bolszewicką, ale nawet przestrzegał nas, byśmy nie organizowali żadnej pomocy militarnej na korzyść Polaków...” – Edgar Vincent D’Abernon 1920.

Najbardziej znane sentencje Tomáša Masaryka:

Demokracja jest dyskusją.

Ekscytacja nie jest programem.

Historia uczy, iż wszystkie państwa upadły z powodu szowinizmu, nie ważne czy był rasowy, polityczny, religijny czy klasowy.

Humanizm nie jest pacyfizmem za wszelką cenę.

Państwo nie jest instytucją boską, wszechwiedzącą i wszechmocną, jak to sobie wyobrażał Hegel, lecz instytucją ludzką, a niekiedy bardzo ludzką, z wszelkimi słabościami, ale i doskonałościami tych ludzi, którzy ją organizowali i którzy nią kierują. Państwo nie jest tak złe i nierozsądne, jak twierdzą anarchości, nie jest wszakże tak piękne i dobre, jak śpiewają jego wielbiciele; przeciętnie nie jest gorsze od pozostałych dzieł ludzkich. Jest potrzebne.

Wg Wikipedii: Władysław Adamiec

Święto Niepodległości i 130-lecie Klubu Polskiego w Pradze

9 listopada br. w Ambasadzie odbyła się uroczystość z okazji Święta Niepodległości połączona z obchodami 130-lecia powstania Klubu Polskiego w Pradze.

Ambasador Grażyna Bernatowicz w swoim przemówieniu podkreśliła, iż dzień 11 listopada – święto wszystkich Polaków, również tych rozproszonych po całym świecie – to dzień radości z sukcesów i osiągnięć naszej Ojczyzny, z których wszyscy możemy być dumni. Podziękowała za wkład organizacji polonijnych w przekazywaniu wiedzy o Polsce kolejnym pokoleniom i propagowaniu jej wśród

czeskich przyjaciół i sąsiadów.

W związku ze 130-tą rocznicą powstania Klubu Polskiego w Pradze Ambasador Bernatowicz złożyła wyrazy uznania i gratulacje wszystkim członkom Klubu. Przypomniała, że Klub Polski na przestrzeni 130 lat miał w swej historii trudne lata. "Tym bardziej należy się cieszyć, że po niemalże 50-letniej przerwie podjęto działania mające na celu reaktywowanie działalności Stowarzyszenia", podkreśliła. "Nie muszę zebranych tu Państwa zapewniać jak ważni w polityce Rzeczypospolitej Polskiej są Polonia i Polacy mieszkający poza granicami kraju". Zapewniła także o szerokim wsparciu władz Polski dla Polonii zarówno w wymiarze moralnym, jak i organizacyjnym oraz finansowym. Dziękując za dotychczasową działalność Zarządu i członków Klubu Polskiego oraz dobrą współpracę z Ambasadą życzyła sukcesów na dalsze lata.

Prezes Klubu Polskiego w Pradze Michał Chrzastowski, dziękując za wsparcie udzielone zarówno przez Senat RP oraz Ministerstwo Spraw Zagranicznych, jak i władze miasta Pragi w przygotowaniu obchodów jubileuszowych zapewnił, że idee przyświecające założeniu Klubu a następnie jego reaktywowaniu – promowanie dziedzictwa narodowego i kulturowego, podtrzymywanie więzi z Ojczyzną – pozostają nadal aktualne i potrzebne.

Członkowie i przyjaciele Klubu Polskiego w Pradze przygotowali okolicznościowy program artystyczny oraz wystawę prezentującą działalność i dorobek Klubu na przestrzeni minionych 130 lat. Uroczystość zgromadziła bardzo liczne grono Rodaków i Polaków mieszkających w całych Czechach. Obecni byli także przedstawiciele polskiego biznesu oraz organizacji polonijnych na Zaolziu. Ambasador Grażyna Bernatowicz udzieliła także krótkiego wywiadu czeskiej telewizji.

Wiadomości Ambasady RP

Ewa Farna ze srebrnym słowikiem

Ewa Farna zajęła drugie miejsce w plebiscycie Czeski Słowik 2017. Zaolziański klejnot przegrał tylko z piosenkarką Lucią Bíłą.

Głosowanie fanów czeskiej muzyki pop było bardzo przewidywalne. Ponownie triumfowali Karel Gott w kategorii piosenkarzy, Lucie Bílá w kat. piosenkarek i Kabát w kat. zespołów.

Głos Ludu

Helena Legowicz nowym prezesem Zarządu Głównego PZKO

W tajnym głosowaniu otrzymała 103 głosy Delegatów Zjazdu Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego w RC. 65 głosów było nieważnych.

Nowa prezes podziękowała Janowi Ryłce za jego pracę na rzecz PZKO. – Przez cztery lata miałam możliwość pracować z Janem Ryłką i cenię sobie jego osiągnięcia, chociaż często się z nim nie

zgadzałam. Najbardziej doceniam jednak fakt, że wyprowadził na prostą sprawy ekonomiczne w naszym związku. Obejmując funkcję prezesa jestem więc pewna, że są one na dobrej drodze. Janku bardzo serdecznie ci dziękuję – stwierdziła nowa prezes.

... Nie widzę żadnej sprzeczności w tym, by mieć akces w KP, a równocześnie być w pełni niezależnym, samorządnym Związkiem, nie pracującym pod dyktando kogokolwiek – powiedziała w wywiadzie nowa prezes.

Głos Ludu

“Tacy jesteście” dla “Gorola” I Marii Szymanik

W sobotę, 18. 11., późnym wieczorem dobiegła końca gala w Teatrze Cieszyńskim w Czeskim Cieszynie, podczas której poznaliśmy nazwiska laureatów tegorocznej edycji konkursu „Tacy Jesteście”. Nagrodę „Złoty jestem” odebrała pedagog z Czeskiego Cieszyna, Maria Szymanik, zaś głosami publiczności zwyciężył Chór Męski „Gorol” działający przy MK PZKO w Jabłonkowie.

Projekt „Tacy Jesteście” zainicjowany przez Kongres Polaków w RC to przedsięwzięcie prezentujące najciekawsze wydarzenia i

inicjatywy, nowe pomysły, wybitnych ludzi i wybijające się ponad przeciętność sukcesy osób związanych z Zaolziem i nie tylko. Dziesiątkę tegorocznych finalistów tworzyli: Adam Bubík, Danuta Chlup, Tadeusz Filipczyk, Chór Męski „Gorol”, Marek Grycz, Barbara i Ján Mračnowie, Jan Edward Strumpf, Maria Szymanik, Dorota i Weronika Uherek i Tadeusz Wantuła.

Głos Ludu

20-lecie Klubu Polskiego w Brnie

4 listopada w Brnie odbyła się uroczystość z okazji XX-lecia Polonusa – Klubu Polskiego w Brnie. Jak informuje Konsulat Generalny RP w Ostrawie, w jej trakcie wystąpiły dzieci ze szkoły polskiej w Brnie oraz aktorzy Sceny Polskiej Teatru Cieszyńskiego. Wzięła w niej udział również ambasador Rzeczypospolitej Polskiej w Republice Czeskiej, Grażyna Bernatowicz, wicedyrektor Instytutu Polskiego w Pradze, Laura Trebel-Gniazdowska oraz konsul generalny RP w Ostrawie, Janusz Bilski.

Polonus, czyli Klub Polski w Brnie został zarejestrowany w Ministerstwie Spraw

Wewnętrznych Republiki Czeskiej 13 stycznia 1997 roku. Obecnie siedziba Klubu mieści się w budynku Starego Ratusza w Brnie, gdzie w każdy czwartek spotykają się jego członkowie. Podczas ostatniego spisu ludności, przeprowadzonego na terenie RC w 2011 r., 464 osoby mieszkające w Brnie zadeklarowały narodowość polską, zaś w całym Województwie Południowomorawskim, były to 772 osoby.

Głos Ludu

Odpreź się ...

- Baco, macie takiego małego pieska i wieszacie na furtce napis: Uwaga pies?!
- A bo mi go już 3 razy zdeptali ...

Pewien góral z żoną i małym synem przechodzili w bród Dunajec. Na środku rzeki, gdy woda sięgała im aż do piersi, żona zaniepokojona zapytała:

- A gdzie Jontek?
- Nie bój się – odpowiedział chłop – ja go za rękę prowadzę!

Wędkarz telefonuje do kolegi:

- Wpadnij do mnie jutro rano, pojedziemy na ryby.
- Ale ja nie potrafię łowić! – odpowiada ten drugi.
- Co w tym trudnego? Nalewasz i pijesz.

Góral stanął przed sądem oskarżony o pobicie.

- Oskarżony twierdzi, że uderzył poszkodowanego jeden raz zwiniętą gazetą?
- Ano tak – zgadza się góral.
- I od tego ciosu gazetą poszkodowany doznał wstrząsu mózgu?
- Skoro tak doktor powiedział ...
- W takim razie, co było w gazecie?
- Nie wiem, nie czytałem.

Baca był świadkiem wypadku samochodowego. Przesłuchuje go policjant:

- Baco, jak to było?

Na to baca:

- Panocku, widzicie to drzewo?
- Widzę.
- A oni nie widzieli ...

Velvyslanectví
Polské republiky
v Praze

Velvyslanectví Polské republiky a Polský institut v Praze
mají čest Vás pozvat na koncert v rámci cyklu

POLSKÝ
INSTITUT
PRAHA

Salon Polski

Piotr Bąk – kytara

ve čtvrtek 30. listopadu 2017 v 19:00 hod.

Velvyslanectví Polské republiky v Praze
Valdštejnská 8, Praha 1 – Malá Strana

Piotr Bąk je absolventem Hudební akademie Mieczysława Karłowicze v Poznani, v současné době studuje postgraduálně na pražské HAMU pod vedením Pavla Steidla. Zároveň realizuje projekt podporovaný Mezinárodním visegrádským fondem, jehož cílem je propagace barokní loutnové hudby zemi dnešní V4.

Na koncertě zazní úpravy loutnových skladeb pro klasickou kytaru i kytarová tvorba skladatelů 20. století.

*Koncert zahájí vystoupení mladé talentované polské houslistky **Natalie Wojciechowské** (12 let). Ve svém věku je již laureátkou řady houslových soutěží doma i v zahraničí, např. v letošním roce obdržela první cenu v Mezinárodní houslové soutěži Josefa Micky v Praze a první místo v Houslové soutěži Kocianovo Ústí nad Orlicí.*

Velvyslanectví Polské republiky v Praze
Valdštejnská 8
Praha 1- Malá Strana

Pozvánka platí jako vstupenka pro dvě osoby,
pozdávku prosíme předložit při vstupu.

R.S.V.P.
Prosíme o potvrzení účasti do 28. 11. 2017
tel: +420 220 410 410
e-mail: praga@instytutpolski.org

Dovolujeme si Vás pozvat na

17. setkání národnostních menšin

pořádané hl. m. Praha a Domem národnostních menšin o.p.s.
ve čtvrtek 7. prosince 2017

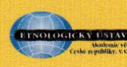
Konference

„Kamenné instituce národnostních menšin a role samospráv při jejich podpoře“
a kulturně společenský večer

Clam-Gallasův palác, Husova 20, Praha 1

Akce se koná pod záštitou radního hl. m. Prahy Jana Wolfa.

Prosíme o potvrzení účasti vyplněním elektronické přihlášky na www.dnm-praha.eu do 5. 12. 2017.

9.00–9.30 Úvodní slova

Blok 1 9.30–11.30

10. let Domu národnostních menšin

Andrej Sulitka, Etnologický ústav AV ČR,
Dům národnostních menšin v Praze – impulzy k uskutečnění záměru a realizace projektu.

Jaroslav Balvín, Fakulta humanitních studií, Univerzita Tomáše Bati
Ohlédnutí za historií vzniku DNM.

Alexej Kelin, publicista, historik, zástupce ruské menšiny v Radě vlády pro NM,
Význam role DNM v činnosti ruské národnostní menšiny a jejich organizací, které navazují na úsošné začlenění ruské předválečné demokratické emigrace do většinové společnosti. „Ruský Oxford“ a jeho odkaz do dnešních dnů.

Ladislav Goral, Juliana Kousalová, Rom Praha z.s.,
Romové a Dům národnostních menšin.

Michał Chrzastowski, Klub Polští v Praze,
Polská aktivita pod hlavičkou DNM.

Mgr. Viera Kučerová, BONA FIDE z.s.,
Dom národnostních menšin v Praze – javisko a hledisko aktivit slovenského spolku BONA FIDE.

diskuze, přestávka na kávu

Blok 2 11.30–16.00

Kamenné instituce národnostních menšin

Jana Horváthová, ředitelka, Muzeum romské kultury
Muzeum romské kultury / Od občanského sdružení ke státní instituci.

Leo Pavlát, ředitel, Židovské muzeum v Praze
Židovské muzeum v Praze ve vztahu ke státním institucím a místní samosprávě.

Petr Kaleta, FF UK,
Pražský lužický seminář a jeho vliv na národní obrození Lužických Srbů / Lukáš Novosad, Společnost přátel Lužice, Současná činnost Společnosti přátel Lužice a její financování.

RNDr. Tereza Freidingerová, Ph.D., FSV UK a Člověk v tísni, o.p.s.
Dobrovolnické aktivity mladých Vietnamců jako příležitost pro obce.

diskuze

13.00–14.00 oběd

Bohdan Zilynskyj: Fakulta sociálních věd UK,
Ukrajinské muzeum v Praze a jeho násilná likvidace v r. 1948.

Lenka Kopřivová, Sdružení občanů chorvatské národnosti v ČR
Muzeum moravských Chorvatů.

Joanna Wania, polská scéna Těšínského divadla
Historie a současnost polské scény Těšínského divadla.

Stanislav Brouček, Etnologický ústav AV ČR, Huu Uyen Pham
Snahy Vietnamců o institucionalizaci kulturní prezentaci v českém prostředí.

doc. PhDr. Anna Zelenková, Ph.D., Slovanský ústav AV ČR, PhDr. Magdaléna Rychlíková,
Sbor pro výzkum Slovenska a Podkarpatské Rusi, který vznikl při Slovanském ústavu v Praze.

Blok 3 16.00–17.00

Role samospráv při podpoře aktivit národnostních menšin

Milan Pospíšil, vrchní vládní rada,
Role Vlády ČR při podpoře aktivit národnostních menšin.

Jana Hajná, vedoucí, odd. pro národnostní menšiny a a cizince MHMP,
Hl. město Praha a při podpoře aktivit národnostních menšin.

Ondřej Mirovský, zástupce starosty MČ P7
Praha 7 a podpora aktivit národnostních menšin a cizineckých komunit.

Kulturně společenský večer

Společenské setkání při příležitosti 17. Setkání národnostních menšin

17.30–20.00
Clam-Gallasův palác, Husova 20, Praha 1, Mramorový sál / 2. patro

Změna programu vyhrazena.

**ZAPRASZAMY - Następnie spotkanie Klubu Polskiego w Pradze (przedwigilijne)
odbędzie się w czwartek, 21. grudnia 2017 o godzinie 17, w DMN, Vocelova 3, Praga 2**

Redakcja: Władysław Adamiec

Merkuriusz Klubu Polskiego rocz. 12/2017
Projekt współfinansowany w ramach
sprawowania opieki Senatu Rzeczypospolitej
Polskiej nad Polonią i Polakami za granicą